

Sub drapelul partidului

Cu o firească emoție, împreună cu întreaga suflare a țării, oamenii de artă urmăresc, în aceste zile, lucrările celui de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român. Dezbaterile acestui forum al conștiinței națiunii confirmă roadele unei lupte de aproape 60 de ani, pe care cei mai buni fii ai acestui pământ au desfășurat-o, sub drapelul partidului, pentru a edifica o viață nouă pentru toți oamenii.

Detasament de avangardă al clasei muncitoare, slujind cu fidelitate și cu abnegație interesele și năzuințele fundamentale ale poporului român, Partidul Comunist Român a dat gândirii și faptei sale, încă de la înființare, drept țel nestrămutat, înfăptuirea societății fără clase, societatea comunistă. Cuprinzind în rindurile sale pe cei mai înalți oameni ai muncii — români, maghiari, germani, sirbi, evrei și de alte naționalități — partidul comunistilor reprezintă astăzi unitatea social-politică a întregului popor.

Ca întotdeauna, în decursul istoriei sale, și în actuala etapă a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate, de-a lungul îndrăznețului drum de înaintare spre comunism, partidul nostru își asumă, cu înaltă responsabilitate, rolul de forță politică conducătoare, ca exponent al tendințelor înnoitoare ale societății. Acest greu și în același timp eminent rol al partidului, recunoscut în mod unanim, nu este, desigur, o simplă premisă teoretică; el se concretizează într-o politică pe deplin realistă, în spiritul marxism-leninismului, fiind, în prezent ca și în trecut, rezultatul identificării partidului cu aspirațiile cele mai nobile ale maselor populare, al capacității sale, mereu și mereu dovedite, de a conduce poporul, cu nedezmințită fermitate, spre visata eliberare socială și națională, apoi spre făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate, spre ridicarea neîncetată a bunăstării materiale și spirituale. Întru totul unitar, partidul este creierul și inima națiunii noastre; el prospectează în mod științific viitorul și elaborează în mod dialectic direcțiile de dezvoltare a țării. Sub drapelul partidului, omul își redescoperă și își valorifică, liber, calitatea sa de om.

Ca un atribut fundamental al perfecționării relațiilor sociale și de producție, partidul conduce viața economico-socială dinăuntrul acesteia, membrii săi, cadrele de conducere, participând direct, cu competență, dăruire și devotament, în toate colectivele în care lucrează, la soluționarea concretă și democratică a tuturor problemelor construcției sociale și de stat, la îmbunătățirea calității vieții. Fireasca, organică integrare a partidului în societate se realizează prin împletirea activității de partid, cu activitatea de stat și obștească; acest fenomen, în care și omul de artă a fost și este implicat, își are temelul în necesitatea obiectivă a creării economiei socialiste unitare, a omogenizării sociale. Se pregătesc astfel premisele istoricește necesare ale structurilor și metodelor originale caracteristice unor stadii superioare ale noii orinduirii. Călăuzită de partid, societatea își creează forme de organizare adecvate conducerii proceselor economico-sociale și formării omului nou; a devenit de mult o axiomă faptul că societatea comunistă nu se va caracteriza prin dispariția sau atenuarea funcțiilor sociale de organizare și educație, ci prin continua și mai cuprinzătoarea exercitare a acestora, în mod democratic, de către poporul însuși.

Congresul al XII-lea al Partidului Comunist Român, moment de seamă în istoria revoluției noastre, va confirma faptul că, în procesul făuririi și consolidării societății socialiste multilateral dezvoltate și al înaintării spre comunism, națiunea română socialistă are de parcurs în continuare transformări calitative. Este un drum greu, dar cu atât mai demn, care va duce treptat la ștergerea deosebirilor esențiale dintre munca fizică și cea intelectuală, dintre munca din agricultură și cea industrială, prin apropierea condițiilor de muncă și de viață de la sate, de cele de la orașe. Această evoluție se întemeiază pe dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție în ritm cu revoluția tehnico-științifică contemporană. Fiecare document supus aprobării Congresului aduce elemente deosebit de valoroase tezaurului gândirii revoluționare românești și mondiale,

obiectivul unei noi calități a vieții evidențind, de fapt, continuitatea firească a construcției sociale și de stat, de la un cincinal la altul. Transformarea calitativă a bazei materiale a societății va determina, practic, o evoluție calitativă a poporului român.

Secretarul general al partidului a subliniat nu o dată că poporul muncitor unic al societății comuniste va fi rezultatul principal al omogenizării societății socialiste românești. Partidul și statul vor acționa, a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, „pentru formarea unui popor al oamenilor muncii făuritori conștienți, într-o deplină unitate, ai propriei istorii, ai propriului lor viitor liber comunist“.

Cristalizarea poporului muncitor unic va fi rezultatul legic al întăririi funcțiilor partidului în conducerea societății. Organizarea și conducerea conștientă a uriașului proces social de avansare, fără devieri și întreruperi, a societății noastre pe calea comunismului se realizează într-un climat de dezvoltare continuă a modalităților democratice de conlucrare a partidului cu masele largi ale poporului, de dezbatere publică a liniei sale politice, a programului său. Mai mult ca oricând, democrația politică, economică și socială se manifestă printr-un permanent dialog creator între partid și popor. Participarea celor ce muncesc la dezbaterile problemelor și la luarea deciziilor în ce privește vitalitatea producției, a vieții sociale și de stat, se înscrie în fluxul de idei și de experiență ce pornește atît dinspre partid către masele populare, cit și dinspre acestea către partid — metabolism social care este semnul sănătății societății noastre. Sub drapelul partidului, conștiința maselor largi populare se ridică la nivelul conștiinței și responsabilității sociale a membrilor partidului, fenomen care va duce, în cele din urmă, la contopirea partidului cu masele, salt calitativ fundamental, cu rezultate uriașe în dezvoltarea societății. Noua calitate, idee-fundament confirmată de Congresul al XII-lea, cuprinde și înfăptuirea acestui țel.

Dar noua calitate în planul producției materiale solicită și o nouă calitate spirituală. Se știe că, dintotdeauna, conștiința socială înriurește existența socială a oamenilor, acționind în mod deosebit în perioadele de transformare revoluționară a societății. Construcția socialismului reprezintă, în acest sens, cea mai radicală, mai amplă și mai profundă transformare din cîte a cunoscut istoria omenirii. Este o modificare structurală, o ruptură ireversibilă cu trecutul, o trecere istorică de la orînduirile bazate pe exploatare și asuprire la un mod de existență socială în care se pun bazele egalității între oameni și se garantează libertatea fiecăruia și a tuturor. Acesta este saltul hotărîtor despre care vorbea Marx, saltul omului din imperiul necesității orbe în imperiul necesității înțelese, saltul fără precedent în imperiul libertății. Creșterea importanței conștiinței revoluționare în procesul construirii societății multilateral dezvoltate și al trecerii la comunism angajează, firesc, participarea oamenilor de cultură, a tuturor intelectualilor, ca oameni ai muncii, cu eforturi sporite de la etapă la etapă.

Angajarea intelectualului sub drapelul partidului este un act de liberă alegere. La fel ca și muncitorul, țăranul sau tehnicianul, omul de artă acordă o atenție substanțială sporirii exigenței comuniste, combaterii operative a deficiențelor și neajunsurilor, perfecționării perpetue a calității muncii și produselor muncii — idee cardinală și a Programului ideologic al partidului, adoptat acum opt ani, în noiembrie 1971. Cu cit societatea noastră își perfecționează condițiile și posibilitățile materiale de dezvoltare, pe multiple planuri, cu atît se produc, corespunzător, transformări în conștiința oamenilor; iar pe măsura creșterii nivelului de conștiință, se asigură înaintarea pe drumul progresului social, în direcția comunismului. Punînd la temelie cincinalului pe care-l avem de parcurs principiul noii calități, Congresul al XII-lea al P.C.R. subliniază faptul că noua orînduire socială nu poate fi decît rodul activității conștiente a maselor muncitoare, un summum al creației oamenilor muncii, o rezultantă a forțelor care pun în lumină demnitătea unui popor ce-și făurește, liber, noua sa istorie.

„Nu uităm nici un moment, spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, că prima îndatorire a unui partid comunist de guvernămînt constă în edificarea cu succes a socialismului, aceasta fiind contribuția fundamentală la cauza socialismului și a păcii în lume“. Sub drapelul partidului, fructificînd înțelepciunea și viguroasa viziune politică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, străvechiul pămînt românesc cunoaște zorii unei ere noi, cră a fericii tuturor celor ce muncesc.

Artistul angajat sub drapelul partidului primește în inima sa, în aceste zile, chemarea la muncă și creație, la demnitate și libertate, pe care partidul o adresează fiecăruia, în numele tuturor.

„T“